

MARTA I MARIJA

Marta i Marija (Lk 10,38)

³⁸Dok su oni tako putovali, uđe on u jedno selo. Žena neka, imenom Marta, primi ga u kuću. ³⁹Imala je sestru koja se zvala Marija. Ona sjede do nogu Gospodinovih i slušaše riječ njegovu. ⁴⁰A Marta bijaše sva zauzeta posluživanjem pa pristupi i reče: "Gospodine, zar ne mariš što me sestra samu ostavila posluživati? Reci joj dakle da mi pomogne."
⁴¹Odgovori joj Gospodin: "Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo, ^{42a} jedno je potrebno. Marija je uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti."

Uvod

Želio bih večeras da zajedno razmišljamo o jednoj kratkoj evanđeoskoj epizodi od koje možemo puno naučiti. Božja Riječ u sebi sadrži i jedan pedagoški karakter. To se napose očituje u Starom zavjetu, a u osobi Isusa Krista ova Božja pedagogija dostiže svoj vrhunac. Isus izabire učenike i kroz mnoge životne primjere prenosi im svoj nauk. Kada čitamo evanđelja dobro je da se stavimo u položaj učenika koji želi učiti. No svaki učenik griješi, svaki učenik ponekad želi učiniti nešto dobro, ali na krivi način. Marta i Marija o kojima ćemo večeras govoriti spadale su u krug najbližih Isusovih učenika. Iako su bile žene, a znamo da je u Isusovo vrijeme to bilo prilično sablažnjivo, često su slušale Isusa s njim se susretale i on je rado posjećivao njihovu obitelj.

Razmišljajmo dakle večeras o Marti i Mariji i pokušajmo sebe prepoznati u njima. Volio bih da ove dvije osobe gledamo u pozitivnom svijetlu jer svaka od njih ima želju služiti Isus na najbolji način. Isus je poznata njihova ljubav prema njemu, ali on tu ljubav želi još više kanalizirati, usmjeriti prema onome što je bitno. Mislim da se u ovom evanđeoskom tekstu ne radi o svađi ili nekom prepucavanju, već o razlučivanju važnog od važnijeg.

Za početak pročitajmo meditativno ovaj tekst, a **zatim probajmo otkriti neke dobre** osobine (karakteristike) Marte i Marije. Razviti jedan kratak razgovor o onim dobrim osobinama...

Razmatranje o Marti

Krenimo najprije od onih pozitivnih Martinih osobina, a kasnije prema onome u čemu ju je Isus želio podučiti. Prije svega treba reći da je Martin i Marijin **dom uvijek bio otvoren** za Isusa. Istinski učenik je onaj koji svojem učitelju uvijek stoji na raspolaganju.

Osim otvorenosti doma od Marte možemo naučiti kako se **vladati u određenim konfliktnim situacijama**. Gdje nastaje problem? Marta želi počastiti Isusa onim najboljim što ima. Zato se zdušno zauzima. Aktivnija je u posluživanju. Želi napraviti objed koji će se godinama pamtiti. Ali što je u tome loše? Pa zar nije posluživanje drugih sasvim u skladu s Isusovim naukom. Međutim Marta u posluživanju nije **smirena**. Dok ona vjerojatno kuha ono što će staviti pred Isusa, i u njoj nešto kuha. Jer njezina sestra Marija ništa ne radi, ne pomaže kako bi trebala, a posla je puno. Isus je svakako dolaskom u ovu obitelj njoj želio donijeti radost, mir, a sada se od jednom kod Marte pojavljuje nemir i srdžba. Ipak i u ovako napetoj situaciji možemo nešto, a to je jako važno, naučiti od Marte. **Ona ne napada direktno Mariju. Ona želi problem riješiti preko Isusa.** Zato ne navaljuje izravno na Mariju, nego govori Isus da on nešto poduzme. To je dobro. Bilo bi i nama bolje kad bismo znali u nekim problematičnim situacijama s našim bližnjima svoj problem najprije reći Isusu, tj. najprije se pomoliti, a ne odmah navaliti na dotičnu osobu. Bilo bi puno manje svađa i nemira, puno manje drama u ljudskom životu. Ako baš moraš nekoga «cinkati», prvo ga cinkaj pred Isusom.

Od Marte, međutim, ne bismo smjeli kopirati način govora. Ponajprije nije istina da Gospodin ništa ne mari i da mu nije stalo što radi Marta, a što Marija. Njemu je do svakoga stalo i Martin prigovor nije u tom pogledu na mjestu. Slično su mu i učenici u oluji na moru prigovorili: «Učitelju, zar ne mariš što ginemo!», a Isus je sam poginuo za njih, za nas. Isusu je itekako stalo do svakoga od nas. Marta kao da Isusu prigovara što Marija niša ne radi. **Dakle, bez obzira što se nešto zbiva kako mi ne bismo željeli, ne bismo trebali zbog toga Isusu prigovarati. Bog mari za nas na drugačiji način.**

Nadalje, kod Marte nije uredu što svojim prigovorom želi **odmah sugerirati Isusu i ono što bi on trebao učiniti**. Daje Isusu gotov recept. On bi trebao reći Mariji da joj smjesta pomogne. U svojim molitvama i mi znamo često Isusu podastrijeti svoje molbe i način kako nam to on treba pomoći. Sigurno je ostaviti Isusu prostor slobode da učini kako se njemu čini da je najbolje, a ne da mu namećemo svoja rješenja. Marta će to shvatiti kasnije. U času kad je njezinu bratu pozlilo i to opasno, a Isus je bio daleko do njihove kuće, ona je poručila Isusu jednostavne riječi i molitvu: «Gospodine onaj koga ljubiš, bolestan je.» Tu više nema nikakva diktata ili sugestije. Ona vjeruje da će Isusu učiniti ono što je najbolje i da mu ne treba ništa određivati. Marta je znala učiti na osobnim pogreškama.

Iz Martina primjera možemo još nešto korisno naučiti: **kako nam valja služiti Isusu.** Marta u posluživanju Isusa želi biti na visini. Ona je perfekcionista, ali je malo po malo ubija. Počinje biti zabrinuta kako će svoju namjeru izvršiti, hoće li uspjeti? U želji da što bolje Isusa posluži, izgubila je svoju slobodu i mir jer želi poslužiti Isusa prema svojem zamišljaju, na takav način da ona i njezini planovi ostanu na prvom mjestu. **Zato je u sebi podijeljena između Isusa i svojih planova.** Zato nije slobodna poslužiti Isusa onako kako on to želi. **Kad previše naglašavamo svoje poslove, svoje planove, svoje želje, svoje odluke.. mi namećemo Isus sebe i svoje djelovanje.** Ovdje često griješimo u svojim pastoralnim djelovanjima. Željeli bismo nešto dobro učiniti za Isusa, a uopće se nismo s njima posavjetovali. Zato nam valja prije svakog plana i programa moliti. Inače ćemo ostati samo na planovima i programima koji su lijepo zamišljeni, ali nikad ostvareni. (priznajem da je i za mene ovo jedna ispit savjesti, često dovoljno ne molim i ne tražim Božji blagoslov za moje programe) Marta je na koncu sebe doživjela osamljenom, ostavljenom od svih, doživjela je sebe kao mučenicu. Često ćemo susretati mnoge svećenike i časne koji sebe doživljavaju kao mučenike. Mnogo rade, trude se, a nitko ih ne sluša. Isus nam kroz primjer Marte govori kako **Bogu ne trebamo dati nešto od sebe, nego sebe. On traži nas.**

Razmatranje o Mariji

Prije svega valja naglasiti da Marija nije besposlena. Ona sjedi do Isusovih nogu i sluša njegovu riječ. Marta se trudi počastiti Isusa najboljim, ali gubi iz vida ono najbolje čime je Isus došao počastiti njihov dom. A to je njegova riječ. Isus je zapravo došao poslužiti ovaj dom svojom riječi. On se stavlja u službu domaćina.

Za prvu Crkvu od velikog značenja je bilo slušati Božju Riječ. Dok su druge poganske religije više išle prema tome da se Bogu nešto žrtvuje, da se Boga časti za kršćane je najvažnije bilo slušati Božju Riječ i po njoj živjeti. Prije akcije važno je slušati, moliti, oslušivati Božju Riječ.

Danas postoje mnogi zatvoreni samostani koji po sebi ne čine ništa i mnogi se pitaju koji je smisao takvih molitvenih redova. Međutim istina je da kod nas jedino takvi redovi dobivaju nove članove i da uspješno djeluju. Oni su molitveni temelj Crkve u svijetu.

Drugo što možemo od Marije naučiti jest kako se ponašati kad nas drugi napadnu. Marta je svoje prigovore izgovarala

dovoljno glasno da ih je Marija, koja je sjedila do Isusovih nogu, mogla čuti. Ali ona sama ne želi reagirati na Martine prigovore. Ona sve prepušta Isusu. Marijina šutnja govori mi kako se ona dosita predala slušanju Isusove riječi. Nju ništa ne može izbaciti iz povezanosti s Isusom. I nama bi bilo bolje kad bismo znali u napetim situacijama prepustiti Isusu svoju obranu. On će to uvijek bolje učiniti nego mi sami.

Pripremio: Domagoj Matošević